הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא א**התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר** ר"נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי ב**משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם** ג**משום דעקר שליח לשליחותי' לגמרי** דא"ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא נמי הטעו קרי ליה דתניא ד**השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת** ה**במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה כשהיא לחה נותן להן שכרן משלם**

אין ל**הם זה על זה אלא תרעומת.**

קסה לר"י דהא קי"ל כר"מ דלמלין דינא דגרמי כהגוזל קמא (ב"ק קף ק.) ס"ל אמאי לא ימלי להם כפועל בטל כיון שעל ידו נתבטלו לחומו היום ויל"ד דמיירי שכשחוזר בו עוד ימצאו להשתכר ומכל מקום יש עליו תרעומת שעתה לא ימצאו אלא ע"י טורח וכי מפליג בסמוך בין לא הלכו החמרים להלכו ומצאו שדה לחה הוי מלי לפלוגי אף בלא הלכו כלל בין יכולין עוד להשתכר בין חוזר בו אמר אלא מצאו עוד להשתכר אלא חורחא דמילתא נקט דבהלכו לא שכיח שימצאו עוד להשתכר ואם לא הלכו מסתמא כשבא לחזור חוזר מיד בעוד שימצא להשתכר:

לתגר

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל ו**בד"א** שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [א] סלע נותן להם סלע **ר'** דוסא אומר ישמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ב] סלע נותן להם סלע **ח**במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען כיצד מטען **ט**אומר להן סלע קצצתי לכם באו וטלו שתים **ו**ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז **י**במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושכור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא **כ**כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני **ל**אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימה קמיה איכא דאמרי סיומה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא **מ**הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא **נ**האי מאן דאגר אגירי **ס**לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם משום דעקר שליח לשליחותי' לגמרי דא"ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא נמי הטעו קרי ליה דתניא השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה כשהיא לחה נותן להן שכרן משלם

לתגר

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל בד"א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [א] סלע נותן להם סלע ר' דוסא אומר ישמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ב] סלע נותן להם סלע במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען כיצד מטען אומר להן סלע קצצתי לכם באו וטלו שתים ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושכור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימה קמיה איכא דאמרי סיומה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא האי מאן דאגר אגירי לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הכי השתא בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי ואשתך אמרה הבא לי גיטי והוא אומר הילך כמו שאמרה ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוה אמר רב משיגיע גט לידו מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אי נמי משהגיע גט לידה מגורשת אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך אלא התם משום דעקר שליח לשליחותי' לגמרי דא"ל שליח לקבלה הוינא להולכה לא הוינא איבעית אימא האי תנא נמי הטעו קרי ליה דתניא השוכר את האומנין והטעו את בעל הבית או בעל הבית הטעה אותן אין להם זה על זה אלא תרעומת במה דברים אמורים שלא הלכו אבל הלכו חמרים ולא מצאו תבואה פועלין ומצאו שדה כשהיא לחה נותן להן שכרן משלם

לתגר

אבל אינו דומה הבא טעון לבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל בד"א שלא התחילו במלאכה אבל התחילו במלאכה שמין להן מה שעשו כיצד קבלו קמה לקצור בשני סלעים קצרו חציה והניחו חציה בגד לארוג בשני סלעים ארגו חציו והניחו חציו שמין להן את מה שעשו היה יפה ששה דינרים נותן להן סלע או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [א] סלע נותן להם סלע ר' דוסא אומר ישמין להן מה שעתיד להעשות היה יפה ששה דינרים נותן להם שקל או יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים ואם [ב] סלע נותן להם סלע במה דברים אמורים בדבר שאין אבוד אבל בדבר האבוד שוכר עליהן או מטען כיצד מטען אומר להן סלע קצצתי לכם באו וטלו שתים ועד כמה שוכר עליהן עד ארבעים וחמשים זוז במה דברים אמורים בזמן שאין שם פועלים לשכור אבל יש שם פועלים לשכור ואמר צא ושכור מאלו אין לו עליהן אלא תרעומת תני תנא קמיה דרב נותן להם שכרן משלם אמר ליה חביבי אמר אילו אנא הואי לא הוה יהיבנא להן אלא כפועל בטל ואת אמרת נותן להם שכרן משלם והא עלה קתני אינו דומה הבא טעון להבא ריקן עושה מלאכה ליושב ובטל לא סיימה קמיה איכא דאמרי סיומה קמיה והכי קאמר חביבי אמר אי הואי אנא לא הוה יהיבנא ליה כלל ואת אמרת כפועל בטל אלא קשיא הך לא קשיא הא דסיירא לארעיה מדאורתא הא דלא סיירא לארעיה מאורתא כי הא דאמר רבא האי מאן דאגר אגירי לרפקא ואתא מטרא ומלייה מיא אי סיירא לארעיה מאורתא

פסידא

הגהות הגר"א

[א] [ב] גמ' ופס"ק. ג"כ שקל כ"ל: [ג] שם לריפקא נדפס בגליון פי' לחכות כו'. ג"כ בכל הכמ"ס מפרש להשקות השדה: [ד] רש"י ד"ה הא דסיירא. והוליך כו'. ג"כ ורמב"ם מפרש שהפועל שוקד בעצמו מבעוד יום על פסח ומה בידו לעשות:

מוסף רש"י

בשלמא אי איתמר איפכא התקבל לי גיטי. אמרה ליה הילך, והוא אמר לבעל אשתך אמרה הבא לי גיטי ובעל אמר ליה הילך כמו שאמרה, אינה מגורשת, דאדיבורא דידה קא סמיך, משהגיע גט לידו מגורשת, אלמא דאדיבורא דידה קא סמיך ולא דמי לדידה דמשהגיע גט לידה מגורשת, דהתם מיד שהגיע גט לידה מגורשת, אבל הכא אפילו הגיע גט לידה אינה מגורשת עד שיאמר לה הילך (גיטין סד:). אי נמי. הוא אמר כך נתנו לך, משהגיע גט לידה מגורשת. פשטינן מינה דאדיבורא דידה קמיך, והיינו, דכי אמרה ומפרש לידה בתורת הולכה (שם). אלא התם. השתא לאמר כך נתנו לך אינה מגורשת, ליכא למיפשט דטעמא משום דסמך לדידהו דאשה הוא, לפי שמי לדיבורא דידה קמיך ושויה שליח להולכה משמיענו כך נתנו לשליח גופיה לפי שהוא בתורת הולכה ועקרה לשליחותיה ואמר שליח לקבלה תפשי להוי, שליח להולכה לא תפשי להוי, הלכך אי שמי אמלוך ומשמייה מילה לפי קבל עלי להוי שליח לבעל לאמלוך לך פסח ומה בידו לעשות, אמר ידעו גמיסי,

[ג] [לקמן עח.], ג) פי' [נ] [ב"ק עג.], ד) [ע"ב], ה) [לקמן מה.], ו) ל"ל אמת, ז) פ"ל